УДК.629.735.035.62(043.2)

Бондар О.В., м.н.с.

Національний авіаційний університет, Київ

ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНЕ ОБЛАДНАННЯ ДЛЯ ДОСЛІДЖЕННЯ АВТОРОТУЮЧОГО НЕСУЧОГО ГВИНТА

На сьогодні питання авторотуючого несучого гвинта в теоретичному плані вивчено досить мало, а достовірні експериментальні дані по дослідженню авторотуючої системи взагалі відсутні. Як відомо теорія та експеримент це дві нероз'ємні речі, котрі в свою чергу практично не можуть існувати поодиноко. Крім того актуальність розробки такого експериментального обладнання визначається на сьогоднішній день також відсутністю подібного обладнання в Україні, а також його універсальністю та адаптацією під широкий спектр досліджень, як в області аеродинаміки самого гвинта, так і інших не менш цікавих об'єктів дослідження. Крім питання авторотації несучого гвинта є й ряд інших питань, стосовно гвинта, що потребують експериментальних матеріалів для подальшого поглиблення теорії.

Розроблене експериментальне обладнання дозволить вирішувати такі основні експериментальні задачі в області аворотуючого несучого гвинта, як: проводити оцінку шести складових від повного аеродинамічного навантаження, що діє на модель несучого гвинта; проводити оцінку частоти обертання несучого гвинта, та кута змаху лопаті; проводити оцінку впливу констуктивних та геометричних параметрів несучого гвинта, зокрема втулки та лопаті, на його аеродинамічні характеристики; проводити дослідження поля індуктивних швидкостей несучого гвинта; вивчати оболивості взаємного впливу несучого гвинта та фюзеляжу літального апарату. Загалом розроблене експериментальне та інформаційно – вимірювальне обладнання характеризується такими ознаками: обладнання спроектовано для аеродинамічної труби ТАД – 2 НАУ; в якості вимірювального елементу використано п'ятикомпонентні тензометричні ваги стержневого типу; кількість компонент від повного аеродинамічного навантаження, що мають реєструватись в процесу експерименту становить шість, шоста складова реєструється за допомогою розробленого вимірювального елементу; максимально допустимі навантаження на об'єкт (модель несучого гвинта) дослідження становлять: Y=980(H), X=407.5(H), Z=166(H), $M_x=75(H·M)$, $M_y=245.5(H·M)$, $M_z=180(H\cdot M)$; кут атаки моделі несучого гвинта може змінюватись в діапазоні $0\div35^{\circ}$ з дискретністю рівною 7° ; допустимі оберти несучого гвинта становлять 800(об/хв.); вимірювальне обладнання реєструє покази з частотою до 100-120(Гц); засоби реєстрації параметрів дослідження забезпечують: моніторинг та обробку даних в процесі експерименту, можливість їх графічного представлення та збереження даних.

В цілому отримано експериментальний комплекс, котрий в подальшому може використовуватись, як для досліджень несучого гвинта на інших робочих режимах, так і для проведення досліджень різних об'єктів в повному обсязі кутів атаки.

Науковий керівник – проф. Іщенко С.О.